

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

פאר וועם איז דער קרוין?

דערפארעמען אויף אידישע קינדער זיי צו ארויסשלעפן פון די שווערע משא פון די עוונות (לקוטי מוהרן תנינא ז') ער קומט אונז אויסזאגן דעם ריכטיגן אמת. ער לאזט וויסן פאר יעדן איד וואו ער זאל נאר האלטן: "טייערער איד! קוק זיך נישט אראפ, ביסט זייער טייער ביים מלך! דו ביסט דער "קרוין" פונעם מלך! דער קעניג שעצט דיר! ער באשיינט זיך מיט דיר עקסטער!"

דעריבער אנשטאט צו קוקן אויף די שלעכט'ס וואס דו מיינסט אז דו טוסט א גאנצן טאג, הייב אן צו זוכן אין דיר גוטע נקודות, גוטע זאכן וואס דו האסט געטון דערמיט דעם באשעפער'ס ווילן, יעדע גוטע נקודה איז א בריליאנט, א טייערע שטיין אינעם קרוין פון באשעפער! זוך אין דיר אליין יעדע צד זכות און גוטע זאך וואס דו קענסט נאר טרעפן, ווייל דאס איז נישט דיין פריוואטע קרוין... דאס איז א קרוין פונעם מלך מלכי המלכים.

אזוי אויך ווען מען איז זוכה צו קוקן מיט א גוטע אויג אויף זיך און מאכן א שיינעם קרוין פארן באשעפער, וועט מען שוין זען אויך די גוט'ס ארום אונז, אויף אלע אידן ארום וועט מען שוין אויך טרעפן זייער גוטע נקודות, און זיי דן זיין לכה זכות, ווייל אויך מיט זיי באשיינט זיך דער קעניג, און אויך זיי האבן דימאנטן און טייערע שטיינער וואס מען דארף עס נאר טרעפן און זיי אריינשטעלן אין די הייליגע קרוין פונעם גרויסן קעניג.

(קוק אריין אין סוף תורה ר' צו פארשטיין דעם משל)

איינער האט אמאל געזען ווי זיין גוטער פריינד מאכט א שיינעם קרוין, האט ער אים געפרעגט: "פאר וועמען מאכסטו אזא שיינעם קרוין?" האט אים זיין פריינד געענטפערט: "דאס מאך איך פאר אונזער גרויסן קעניג!"

"אויב אזוי", האט יענער געזאגט "אויב מאכסטו דעם קרוין פארן קעניג אליין דעמאלס יעדע גוטע שטיין און דימאנט וואס דו קענסט נאר טרעפן זאלסטו דארט אריינשטעלן, אזוי ווי עס פאסט טאקע פאר א קרוין פונעם חשוב'ן קעניג."

דער משל דערציילט אונז דער הייליגער רבי ז"ל אין לקוטי מוהר"ן תורה ר' וואס איז באוואוסט אלס די תורה פון "אלול" וואס רעדט וועגן די אמת'ע וועג ווי א איד קען זוכה זיין צו תשובה טון, דער רבי גלייכט צו יעדער איד - אפילו דער קלענסטער און נידריגסטער צו א קרוין פון באשעפער! אזוי ווי די קרוין איז מכבד דעם קעניג און דער קעניג בארימט זיך דערמיט, די זעלבע זאך איז יעדער איד "דער קרוין" פון קעניג פון דער וועלט און דער קעניג בארימט זיך מיט יעדן אידן באזונדער בפרטי פרטיות.

דער עיקר סבה ליידער פארוואס א איד פאלט אראפ געבען צו זינדיגן איז ווייל ער ווייסט נישט פון זיין גרויסקייט ער קוקט זיך אן מיט א שלעכטע אויג, אז ער איז אזוי נידריג און ווייט פון באשעפער, וואס דאס ברענגט צו ער זאל זיך מייאש זיין און פאלן לידער אוואו ער איז געפאלן, אבער דער צדיק דער אמת'ער רחמן, וואס האט אונז געלערנט אז דער עיקר רחמנות איז זיך צו

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיִם קְדָמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ב - דְּעַר בַּעַל תְּפִלָּה (10)

הָאָבִין זַיִּי אִים תִּיכֶף גִּמְאָכְט פֿאַר אַ מְלָךְ אַיְבֵר זײַ. וואַרײַן זײַער מְלָךְ הָאָט אִים מוּחַל גִּוּעַן דִּי מְלוּכָה. וואַרײַן זײַ הָאָבִין גִּיזְעָהָן אַז עַר אִיז זײַער אַ גְרוֹיֶסער מָאן.

הָאָט דְּעַר בַּעַל תְּפִלָּה מִיט זײַ גִּילְעֶרײַנט. און הָאָט זײַ גִּיעֶפִינט דִּי אױגִין. און הָאָט זײַ גְוִיזִין ווי אַזױ תְּפִלָּה צו טאַן צו הַשֵּׁם יְתַבְּרָה. און עַר הָאָט זײַ גִּמְאָכְט פֿאַר זײַער גְרוֹיֶסע צִדִּיקִים גְמוּרִים. וואַרײַן זײַ זְעַנְען זײַ פֿרִיר אױף גִּוּעַן צִדִּיקִים. וואַרײַן זײַ הָאָבִין זײַ עוֹסֵק גִּוּעַן נָאָר אִין תְּפִלָּה.

לוֹשְׁמִיר דְּעַר בַּעַל תְּפִלָּה הָאָט זײַ גִּיעֶפִינט דִּי אױגִין בִּיז זײַ זְעַנְען גִּוּוּאָרִין זײַער גְרוֹיֶסע צִדִּיקִים. הָאָט דְּעַר בַּעַל תְּפִלָּה גִּישִׁיקֵט אַ בְּרִיב צוּם גִּבּוּר. און הָאָט אִים מוֹדִיעַ גִּוּעַן. אַז עַר הָאָט זוכָה גִּוּעַן און הָאָט גִּפּוֹנְען אַזױנְע מַעֲנִשָׁן ווי עַר ווִיל. און אִיז גִּוּוּאָרִין מְלָךְ אַיְבֵר זײַ.

און דִּי מְדִינָה הַנִּל (דְּהֵינּוּ דִּי מְדִינָה פּוֹן גַּעֲלֵט וואָס בִּי זײַ אִיז דָּאָס גַּעֲלֵט דְּעַר עֵיקֶר גִּוּעַן זְכוּיִם כִּפּוּרִים) זײַ הָאָבִין ווִיטְעַר עוֹסֵק גִּוּעַן אִין זײַערַע זאַכִין און אִין זײַערַע עֲבוֹדוֹת (דְּהֵינּוּ וואָס זײַ פֿלֶעגן טוֹן ווִילְדֶע זאַכִין און הָאָבִין מְקַרִיב גִּוּעַן קֶרְבָּנוֹת צו זײַערַע גַּאָטִין דְּהֵינּוּ צו דִּי וואָס הָאָבִין גִּיהָאָט פֿיל גַּעֲלֵט כִּפּוּרִים)

און דִּי צֵיט וואָס דְּעַר גְבוּר הָאָט זײַ נָאָךְ גִּיגִיבֵן. הָאָט שׁוִין אָנְגִיָּהוּיבִין בְּאֵלֶּד אױס צוּגִיין דִּי צֵיט. הָאָבִין זײַ זײַערַע גִּישִׁרְאָקִין. און זײַ הָאָבִין גִּיטָאן זײַערַע עֲבוֹדוֹת. און הָאָבִין מְקַרִיב גִּוּעַן קֶרְבָּנוֹת און קְטוּרֹת און הָאָבִין עוֹסֵק גִּוּעַן אִין זײַערַע תְּפִילוֹת וואָס זײַ פֿלֶעגן מְתַפְּלֵל צו זײַן צו זײַערַע גַּאָטִין.

זײַ הָאָבִין גְחַאפֵּט אַ חִיָּה לֶע. דְּהֵינּוּ אַזױ אַ מַעֲנִשׁ וואָס עַר הָאָט ווִינִיג גַּעֲלֵט און הָאָבִין אִים מְקַרִיב גִּוּעַן פֿאַר אַ קֶרְבָּן צו זײַערַע גַּאָטִין. און סֵע אִיז בִּי זײַ גִּיבְלִיבֵן דִּי דִיעָה אַז זײַ מוּזִין טוֹן דִּי עֶרְשִׁטֶע עֲצָה וואָס מַע הָאָט זײַ גִּיגִיבֵן. אַז זײַ זאַלִין שִׁיקִין צו דְּעַר מְדִינָה וואָס זײַ זְעַנְען דָּאָרְט אַלֶּע גַּאָטִין

ווי דְּעַר בַּעַל תְּפִלָּה אִיז אַזױ גִּגְאָנְגֶען. הָאָט עַר דְּעַרְזֶעָהן אַז סֵע גִּייען מַעֲנִשָׁן און בַּעֲטִין גָּאָט בְּרוּךְ הוּא. און זְעַנְען מְתַפְּלֵל. און זײַ טְרַאגִין סְפָרִים פּוֹן תְּפִילוֹת. הָאָט עַר זײַ גִּישִׁרְאָקִין פֿאַר זײַ. און זײַ הָאָבִין זײַ פֿאַר אִים אױף דְּעַרְשִׁרְאָקִין. הָאָט עַר זײַ גִּישִׁטְעֵלֵט מְתַפְּלֵל זײַן. און זײַ הָאָבִין זײַ אױף גִּישִׁטְעֵלֵט מְתַפְּלֵל זײַן.

דְּעַרְנָאף הָאָט עַר זײַ גִּפְרֶעגֵט. ווער זְעַנְט אִיר. הָאָבִין זײַ אִים גִּיעֶנְפֶערֵט. בְּאֶשֶׁר דַּעֲמוּלֵט אַז דְּעַר רוּחַ סַעֲרָה אִיז גִּוּעַן כִּפּוּרִים.

הָאָט זײַ דַּעֲמוּלֵט דִּי וועֵלֵט צוּטִיילֵט אױף כִּמָּה כַּתוּת. דִּי הָאָבִין זײַ אױסְגִּיקִלִיבֵן דָּאָס. און דִּי הָאָבִין זײַ אױסְגִּיקִלִיבֵן דָּאָס (אַזױ ווי פֿרִיר אִיז גִּישִׁטְאָנְען דִּי אַלֶּע כַּתוּת) דַּעֲמוּלֵט הָאָבִין מִיר זײַ אױסְגִּיקִלִיבֵן אַז דְּעַר עֵיקֶר תְּכָלִית אִיז נָאָר עוֹסֵק צו זײַן תְּמִיד אִין תְּפִלָּה צו הַשֵּׁם יְתַבְּרָה.

הָאָבִין מִיר זײַ גִּיזוּכְט. און מִיר הָאָבִין גִּפּוֹנְען אַ בַּעַל תְּפִלָּה. און מִיר הָאָבִין אִים גִּמְאָכְט פֿאַר אַ מְלָךְ. ווי דְּעַר בַּעַל תְּפִלָּה הָאָט דָּאָס דְּעַרְהֶערֵט. אִיז דָּאָס אִים זײַערַע וואוִיל גִּיפֶעֲלִין. וואַרײַן דָּאָס ווִיל עַר זײַ.

הָאָט עַר מִיט זײַ אָנְגִיָּהוּיבִין צו שְׁמוּסִין. און הָאָט זײַ גְוִיזִין דַּעַם סְדֵר פּוֹן זײַנְע תְּפִילוֹת און זײַנְע סְפָרִים און זײַנְע זאַכִין וואָס עַר הָאָט אױף תְּפִילוֹת.

ווי זײַ הָאָבִין דְּעַרְהֶערֵט זײַנְע רִייד. הָאָבִין זײַ דִּי אױגִין גִּיעֶפִינט. און זײַ הָאָבִין גִּיזְעָהָן דָּאָס גְרוֹיֶסְקִיט פּוֹן דַּעַם בַּעַל תְּפִלָּה.

ווארין זיי האבין דארט זייער ווילד גרויס עשירות (וואס נאך זייער דיעה נאך זענען זיי אלע גאטין וכו' פנ"ל) און די מדינה וועט זיי בונדאי העלפין. ווארין זיי זענען זיך אלע גאטין פנ"ל. האבין זיי אזוי גיטאן. און האבין גישיקט שלוחים אהין צו דער מדינה הנ"ל. דערווייל אין וועג. ווי די שלוחים זענען גיגאנגען. זענען זיי פארבלאנדזעט גיווארין. האבין זיי דערזעהן א מענש וואס ער איז גיגאנגען מיט א שטעקין. וואס זיין שטעקין האט אנגיטראפין מער פון אלע זייערע גאטין.

דהיינו דער שטעקין זייער איז גיווען גיזעצט מיט זייער טייערע דומיטין. וואס דער שטעקין איז ווערט גיווען מער איידער דאס עשירות פון זייערע אלע גאטין. מע זאל צום אויף נעמען גאר דאס עשירות פון זייערע גאטין און אפילו פון די גאטין פון יענער מדינה וואס זיי גייען צו זיי איז דער שטעקין מער ווערט גיווען פון זייערע אלע עשירות.

ווידער איז דער מענש גיגאנגען אין א קאפיליש וואס סע איז אין אים גיווען דומיטין. וואס דער קאפיליש איז אויף ווערט גווען ווילד פיל. ווי די שלוחים האבין דעם מענטשן דערזעהן. זענען זיי תיכף אנידער גיפאלן פאר אים בכריעה והשתחויה. (דהיינו זיי האבין זיך גיבוקט פאר אים זייער פיל)

ווארין נאך זייער נארישע דיעה נאך איז זיך דער מענש א גאט איבער אלע גאטין. ווארין ער האט זיך אזוי א ווילד גרויס עשירות האט דער מענש גיזאגט צו זיי. האט דאס איז ביי אייך א חידוש. קומט מיט מיר וועל איך אייך ווייזן עשירות. האט ער זיי גיפירט אויף דעם בארג וואס דארט איז גיווען אויס גיסדר'ט דער אוצר פון דעם מלך.

האט ער זיי גוויזן דעם אוצר. ווי זיי האבין דערזעהן דעם אוצר. זענען זיי תיכף אנידער גיפאלן בכריעה והשתחויה. ווארין ער איז זיך א גאט איבער אלע גאטין (נאך זייער נארישע פארפירטע דיעה. וואס ביי זיי איז דער עיקר אמונה גיווען דאס געלט פנ"ל)

נאר קיין קרבנות האבין זיי ניט מקריב גיווען. ווארין נאך זייער דיעה נאך אז דער איז אזוי א גאט וכו' וואלטין זיי זיך צו אים בונדאי מקריב גיווען. נאר מע האט די שלוחים אנגיזאגט. אז אין וועג זאלין זיי קיין קרבנות ניט מקריב זיין.

ווארין זיי האבין מורא גיהאט. אז זיי וועלין אין וועג קרבנות מקריב זיין. וועט פון זיי גאר ניט בלייבן. ווארין טאמער וועט איינער פון זיי גיפינען איין אוצר אין וועג. טאמער וועט איינער גיין אין בית הכסא אריין און וועט דארט גיפינען איין אוצר. וועט ער זיך וועלין מקריב זיין צו אים. וועט פון זיי קיינער ניט בלייבן. איבער דעם האבין די מדינה אנגיזאגט די שלוחים אז אין וועג זאלין זיי קיין קרבנות ניט מקריב זיין. האבין זיך די שלוחים מיישב גווען. נאך וואס זאלין זיי שוין גיין צו יענע גאטין. דהיינו צו דער מדינה וואס מע האט זי אהין גישיקט וואס דארט זענען זיי אלע גרויסע עשירים וואס ביי זיי זענען זיי גאטין. א מער בעסער דער מענטש וועט זיך זיי בעסער קענען העלפין. ווארין ער איז זיך א גאט איבער זיי אלע (נאך זייער משוגגע דיעה נאך) ווארן ער האט זיך אזוי א ווילד גרויס עשירות מער פון זיי אלע (פפלי פפליים).

איבער דעם האבין זיי גיבעטין דעם מענשן אז ער זאל מיט זיי גיין אין זייער מדינה אריין. איז ער צו זיי מרוצה גיווארין. און איז מיט זיי גיגאנגען. און איז גיקומען אין זייער מדינה אריין. איז ביי דער מדינה גיווען א גרויסע שמחה. וואס זיי האבין גיקריגין אזוי א גאט. ווארין זיי זענען שוין גיווען פארזיכערט אז דארף אים וועלין זיי בונדאי האבין א הילף. ווארין ער איז אזוי א גאט ווארין ער האט זיך אזוי א גרויס עשירות. האט דער מענש גיהייסן (וואס ער איז עס גיווען דער ממונה על האוצרות פון דעם מלך פנ"ל) אז איידער סע וועט זיין א רעכט אין דער מדינה. זאל מען דערווייל קיין קרבנות ניט מקריב זיין (ווארין דער ממונה איז באמת גיווען א גרויסער צדיק. ווארין ער איז גיווען פון די לייט פון דעם מלך וואס זיי זענען גיווען אלע גרויסע צדיקים זייער. האט דער ממונה בונדאי זייער פיינט גיהאט די נארישע מנהגים פון דער מדינה. נאר ער האט זיי נאך ניט גיקענט ארויס פירן פון זייער שלעכטן וועג. לושמיר דערווייל האט ער גיהייסן אז מע זאל סאטשע קיין קרבנות ניט מקריב זיין).

האט די מדינה אים אנגיהויבן צו בעטין מפח דעם גבור הנ"ל. וואס זיי האבין פאר אים זייער מורא פנ"ל. און דער ממונה האט זיי אויף געענפערט אויב סע ניט דער גיבור. (וואס ער וויסט)

לאמיר זיין פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (10)

- א. וואס האט דער מענטש געוויזן פאר די שלוחים?
  - די וועג צו די מדינה וואו זיי ווילן אנקומען
  - די בארג וואס אויף דעם איז מסודר די אוצרות פון מלך
  - די וועג צום שווערד פונעם גבור
- ב. וואס האבן זיי געבעטן פון דעם מענטש?
  - אז ער זאל רעדן מיט'ן גבור אז ער זאל נאך ווארטן
  - אז ער זאל זיי ווייזן די וועג צו תשובה
  - אז ער זאל גיין מיט זיי צו זייער מדינה
- ג. פארוואס האבן זיך די מדינה של עשירות זייער געפריידט?
  - ווייל דער גבור האט פארלענגערט די צייט
  - ווייל זיי האבן געטראפן אזא גאט (לויט זייער דעה)
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. וואס האט דער מענטש געהייסן אויף דערווייל?
  - מיזאל אוועק ווארפן די געלד
  - מיזאל זיך מכניע זיין צום גבור
  - מיזאל נישט מקריב זיין קרבנות
- ה. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
  - יא
  - ניין
  - א חלק

- א. וואס האט דער בעל תפלה געוויזן פאר די מענטשן?
  - מוראדיגע מופתים
  - די סדר פון זיינע תפלות
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וואס האבן זיי געטון ווען זיי האבן געהערט זיינע רייד?
  - זיי האבן נישט מקבל געווען זיין וועג
  - זיי האבן אים באדאנקט און זיי זענען געגאנגען ווייטער זייער וועג
  - זיי האבן אים געמאכט מלך איבער זיי
- ג. וואס האט דער בעל תפלה געמאכט פון זיי?
  - עהרליכע אידן
  - צדיקים
  - זייער גרויסע צדיקים גמורים
- ד. צו וועמען האבן זיי געשיקט שלוחים?
  - צום גבור אז ער זאל זיי גיבן נאך צייט
  - צו די מדינה וואס אלע זענען גאטין (לויט זייער דעה)
  - צו דעם בעל תפלה אז ער זאל רעדן מיט'ן גבור
- ה. וועס האבן די שליחים געטראפן אינמיטן וועג?
  - מענטשן פון די מדינה וואס דארטן זענען אלע גאטין (לויט זייער דעה)
  - דעם גבור מיט דעם בעל תפלה
  - א מענטש וואס זיין שטעקן איז ווערד מער פון זייער גאנצע עשירות

טיפער געטראכט

אין וועג וואס די שלוחים פון די מדינה של עשירות זענען געגאנגען און זיי האבן געטראפן דער ממונה אויף די אוצרות - זיי האבן געגאנגען אויף זייער וועג וואס זיי האבן געוואלט גיין?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וויפל אנשי המלך איז דא? **צען** וויפל ווערט דערמאנט די וואך? **ניין** ווער פון די אנשי המלך ווערט נישט דערמאנט די וואך? **דער אוהב נאמן**